

Τρεις γυναίκες ορθώνουν ανάστημα

Ενας αγώνας λύτρωσης από τον πόνο, τα στερεότυπα και την υποτίμηση

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
ΒΙΒΛΙΑ &
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΛΕΤΙΣΙΑ ΚΟΛΟΜΠΑΝΙ
«Η πλεξούδα»
μτφρ. Γιάννης Στρίγγου
εκδ. Πατάκι, σελ. 272

Της **ΤΕΣΣΕ ΜΠΑΪΛΑ**

«Μ' αρέσουν οι ώρες αυτές, οι μοναχικές./ Οι ώρες που τα χέρια μου χορεύουν./ Ενα παράξενο μπαλέτο, τα δάκτυλά μου./ Γράφω μια ιστορία με πλεξούδες και υφάδια/ Μια ιστορία που είναι η δική μου./ Μα που ωστόσο δεν μου ανήκει». Στο πρώτο της μυθιστόρημα η Λετίσια Κολομπανί, σκανοθέτις, σεναριογράφος, ηθοποιός και θεατρική συγγραφέας από τη Γαλλία, υπογράφει μια ιστορία για τη γυναίκα αυτοδιάθεση, την αγάπη, τη θηλυκή επιβίωση και τον έρωτα, την έμφυλη βία και τις διαφορές που υφίστανται οι γυναίκες, ακόμη και στα πιο προηγμένα κράτη, όπως καθορίζονται από νομοθεσίες που ενισχύουν τις διαφορές, δημιουργώντας ταυτόχρονα

τεράστιες κοινωνικές αντιθέσεις.

Κεντρικός πυρήνας του μυθιστορήματος πάνω στον οποίο θα επεκταθεί η αφήγηση είναι η γυναίκα αξιοπρέπεια. Τρεις γυναίκες που ζουν πολύ μακριά η μία από την άλλη, προέρχονται από εντελώς διαφορετικά κοινωνικά στρώματα και δεν θα γνωριστούν ποτέ, σηματοδοτούν την εξεγερτική ισχύ της υπαρκτικής δύναμης, καθώς αναμβιβάζονται με ό,τι τις υποβαθμίζει θα γίνουν η αφορμή για μια ξεκάθαρη αντίσταση στον ρατσισμό και στη βία που αντιμετωπίζουν λόγω φύλου.

Από το περιθώριο και τη χαμηλότερη βαθμίδα κοινωνικής τάξης της Ινδίας, η Σμίτα, μια γυναίκα που ανήκει στους Ανέγγιχτους και που δουλεύει στα σπτικά καθαρίζοντας με τα χέρια της τα αποχωρητήρια των πλούσιων σπιτιών, τρώγοντας τους αρουραίους που φέρνει ο άντρας της, πληρωμή από τη δική του ανάλογη εργασία, θα οδηγηθεί στη φυγή σε μια εναγώνια προσπάθεια να διαταράξει την κοινωνικά ισορροπία που επιβάλλει στην κόρη της να κάνει την ίδια δουλειά όταν μεγαλώσει. Να ζήσει την ίδια ζωή. Και θα κατορθώσει ό,τι εως εκείνη τη στιγμή μοιάζει εντελώς ανεπίτευκτο. Να φύγει, διε-

Ενα μυθιστόρημα ενάντια στην αντίληψη που ορίζει τη γυναίκα σε όλο τον πλανήτη –η Κολομπανί διόλου τυχαία έχει επιλέξει την Ινδία, την Ιταλία και τον Καναδά ως τόπους για την αφήγησή της– ως άνθρωπο δεύτερης κατηγορίας.

Η Σάρα ζει στο Μόντρεαλ με τα παιδιά της. Θα γνωρίσει τον εργασιακό αποκλεισμό όταν τυχαία οι συνάδελφοί της θα μάθουν το μυστικό που κρύβει.

κδικώντας το δικαίωμα της παιδείας, της μόρφωσης, της αξιοπρεπούς διαβίωσης για την κόρη της.

Η δεύτερη γυναίκα είναι η Τζούλια, μια εικοσάχρονη κοπέλα που αναλαμβάνει τη διοίκηση της βιοτεχνίας περουνιών που έχει ο πατέρας της όταν εκείνος πέφτει σε κόμμα, για να αντιληφθεί, πολύ γρήγορα, ότι η

βιοτεχνία βρίσκεται στο χείλος της χρεοκοπίας. Και η τρίτη γυναίκα είναι μια επιτυχημένη δικηγόρος, η Σάρα, η οποία ζει στο Μόντρεαλ με τα παιδιά της και εργάζεται στο δικηγορικό γραφείο όπου και η ίδια είναι μέτοχος. Θα γνωρίσει τον εργασιακό αποκλεισμό της όταν τυχαία οι συνάδελφοί της θα μάθουν το μυστικό που κρύβει: τη διάγνωση της με καρκίνο, κάτι που προσπαθεί με κάθε τρόπο να μη συμβεί, ώστε να μην παρολιτοει από την εργασία της.

Τρεις γυναίκες που πρέπει να εκκινήσουν ξανά, από νέα αφετηρία, τη ζωή τους. Να αντιμετωπίσουν προκαταλήψεις και φόβους, αλλά και αγιαγμένες αντιλήψεις και ήθη που κάνουν την έως εκείνη τη στιγμή ζωή τους ένα εύθρημπο άθρημα στα χέρια της κοινωνίας. Να ορθώσουν

ανάστημα απέναντι στον εξευτελισμό και στην αδικία, στην ανισότητα και στον παροπλισμό, να καταπαλέψουν, με όλες τους τις δυνάμεις, την ίδια τους τη μοίρα. Κυρίως, όμως, να διεκδικήσουν εκ νέου την προσωπική τους αυτοπεποίθηση και την ελευθερία τους.

Δεν είναι μόνες

Αυτό που δεν γνωρίζουν είναι πως στην προσπάθεια να τα καταφέρουν δεν είναι μόνες τους. Οι ιστορίες τους είναι συνδεδεμένες άρρηκτα και αμφίδρομα, ανεπιλύτα διακλαδωμένες, όπως είναι όλων των γυναικών στην ανθρωπότητα που αγωνίζονται για την κατάκτηση της προσωπικής τους λύτρωσης από τον πόνο, τα στερεότυπα και την υποτίμηση.

Ιστορίες πλεγμένες σαν μια κα-

Βιβλίο με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον σε ιδεολογικό αλλά και σε λογοτεχνικό επίπεδο.

λοσχηματισμένη, σφιχτή πλεξούδα, όπως είναι και η γραφή της Κολομπανί που, ομοιολογούμενος εντυπωσιάζει για την εκφραστικότητα και τη γλωσσική αγωγή, όπως και για τη σύλληψη της ιδέας του πρώτου της βιβλίου. Μια γραφή που αναδεικνύει με αμεσότητα και ακρίβεια τη φρικτή πλευρά της ζωής που αντιμετωπίζουν οι ηρωίδες, τις λεηταισθέντες διακιμήσεις της ψυχοσύνθεσής τους, την απουσία τους για το αύριο που μοιάζει εφιαλτικό αλλά μπορεί να ανατραπεί όταν η αγωνία γι' αυτό μετατραπεί σε απρόσκοπτο αγώνα για το μέλλον. Σε αναφαίρετο δικαίωμα ενάντια στην αντίληψη που ορίζει τη γυναίκα, σε όλο τον πλανήτη –η Κολομπανί διόλου τυχαία έχει επιλέξει την Ινδία, την Ιταλία και τον Καναδά ως τόπους για την αφήγησή της–, ως άνθρωπο δεύτερης κατηγορίας.

Ενα βιβλίο με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον σε ιδεολογικό αλλά και σε λογοτεχνικό επίπεδο. Η μετάφραση του Γιάννη Στρίγγου μεταφέρει στην ελληνική γλώσσα ένα απρόσκοπτο κείμενο, που διατηρεί όλη του την ένταση αλλά και την τρυφερότητα με επιτυχία.